

[Bertel Dahlgaard.]

maal, hverken juridisk, moralsk eller valg-teknisk.

Men det, der blev det vigtigste og interessanteste i den højtærede Ministers Udtalelser og maaske var en Mindelse om, at han repræsenterer dette gamle Ministerium, var dette, at den højtærede Minister ikke udtrykkeligt sagde, at det var sikkert, at noget saadant som det, jeg spurgte om, kunde finde Sted. Nej, han brugte Udtryk som „man skulde være varsom med at afvise Partier o. s. v.“ og tilsvarende Udtalelser. Ja selvfølgelig, man skal være varsom med det, man kan selvfølgelig kun gøre det, hvor Anmeldelse af Parti er Misbrug, og derfor svarede den højtærede Minister ikke paa mit Spørgsmaal, nemlig om han billiger, at man danner Parti *alene* med den Hensigt at omgaa Valgloven. Det er Spørgsmaalet, og det nytter ikke her at henvise til Folketingets Formand, som har den Opgave, naar Valg udskrives, at meddele Indenrigsministeriet, hvilke Partier der er her i Landet. Dermed kan den højtærede Minister ikke skyde hele Spørgsmaalet fra sig. Men det er for saa vidt rigtigt, det vil jeg gerne understrege, at der kan blive Tale om, at Folketingets højtærede Formand maa skønne over, om et Forsøg paa Anmeldelse af et Parti her er et Forsøg paa Omgaaelse af Valgloven. Der kan være Tale om at afvise det, der kan være Tale om at gøre Indenrigsministeriet opmærksom paa, hvad der her er ved at foregaa.

I øvrigt var det sværere Arbejde i Sagen overladt til den højtærede Forsyningsminister, det passer ogsaa bedre til hans Kræfter. Den højtærede Forsyningsminister er en glad Mand, der har en stor Appetit paa Livet, men der er en Ting, som Folketinget maa bede den højtærede Minister om, og det er, at han holder denne Appetit inden for Lovens Grænser. Det er det afgørende.

Den højtærede Minister søgte at belære Folketinget om, at det, der var Valglovens Hensigt, var at sikre en ligelig lokal Repræsentation. Nej, det, der er Valglovens Formaal, er primært at sikre en ligelig Repræsentation i Landet som Helhed og derefter inden for denne Hovedregel saa vidt muligt at sikre den bedst mulige lokale Repræsentation. Men det afgørende, og det maa jeg bede den højtærede Minister erindre, er Valglovens § 44, hvori der staar, at Partier, som ved denne Opgørelse har opnaaet det Antal, de er berettiget til efter deres Stemmetal, ikke kan opnaa Andel i Tillægsmandaterne. Det er alene for at komme uden om dette bestemte Paabud, den højtærede Mi-

nister mener, det er tilladt at anmelde et Parti. I denne Forbindelse maa jeg alligevel minde om, at det er ikke en Hr. Hvem-somhelst, der kan have en saa barok Idé, det er Landets Forsyningsminister, der oven i Købet, da et Blad kommer og spørger ham, om hans Idé ikke strider mod Valglovens Mening, svarer:

„Jo, det er lige netop det, den gør“ . . .
(*Forsyningsministeren*. [Aksel Kristensen]; Fortsæt!).

„Jo, det er lige netop det, den gør.

For Tanken med Valgloven har været at holde Venstre ude fra Hovedstaden, og derfor har vi ogsaa altid været imod den Fordeling, der eksisterer i Hovedstads-omraadet.“

Det er den højtærede Ministers Paastand, som i øvrigt er ganske urigtig. Men selv om det havde været Valglovens Hensigt, som det ikke har været, saa er det Valgloven alligevel. Vil den højtærede Minister ikke være saa venlig at rette sig efter Loven! Altsaa, det skal man virkelig opleve, at en af Hans Majestæts Ministre gaar hen og siger: Jo, det er lige netop det, den gør, den strider mod Valglovens Mening. At dette er Forholdet, kan jeg bevise paa en anden Maade. Det ærede Medlem Hr. Paul Holt sagde: Det er dog ikke udelukket, at en Deling af Partiet er berettiget, for der er forskellige Meninger i det Parti. Nej, det er ikke udelukket, men i dette Tilfælde er det udelukket. Ogsaa det foreligger der Bevis for, hvis man tager Bladet „København“ for 28. September 1947. Dér har Bladets Redaktør i en Spidsartikel skrevet følgende, og det er kendt om den Redaktør, at han, saa vidt jeg ved, aldrig er gaaet forbi et Spinatbed uden at træde i det. Han siger her:

„Hvis Resultatet af Overvejelserne bliver, at Venstre i Hovedstaden foretager selvstændig Opstilling, betyder dette ikke paa nogen Maade Afstandtagen fra Venstres Politik.“

Med andre Ord, Redaktøren er saa optaget af den partimæssige Forklaring, at det virkelig maa nævnes, at der ingen Forskel er imellem de to Partiers Meninger. Han havde ikke Anelse om, at samtidig leverede han et juridisk Bevis for, at det er ulovligt, det, som man foretager sig.

Maa jeg sige endnu en Ting. Naar man er kommet saa langt som den højtærede Forsyningsministers Udtalelser til det Blad, jeg her har nævnt, og hans Udtalelser her i Tinget i Dag, saa maa jeg sige, at man er naaet til det Punkt, hvor man nærmer sig en Ministers Provokation over for det høje Ting, og det maa det høje Ting svare paa.